

Sygnatura akt I Co 778/17

POSTANOWIENIE

Dnia 07-11- 2017 r.

Sąd Rejonowy w Obornikach, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Tomasz Vogt-Kostecki

po rozpoznaniu w dniu 07-11-2017 r. w Obornikach

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie egzekucyjnej ze skargi wierzyciela **Gminy Miejskiej K.**

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Obornikach T. C. z dnia 28-07-2017 r. w sprawie o sygn. Km 1898/17 w postaci oddalenia wniosku wierzyciela z dnia 20-07-2017 r. o wyegzekwowanie kwoty 5166,23 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych na dzień 20-07-2017 r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności głównej od dnia 21-07-2017 r. do dnia zapłaty

przy udziale: dłużnika **R. Ż.**

postanawia:

- 1. uchylić zaskarżone postanowienie komornika z dnia 28-07-2017 r. w sprawie o sygnaturze Km 1898/17 w całości;**
- 2. nakazać komornikowi dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1898/17, zgodnie z wnioskiem wierzyciela z dnia 20-07-2017 r., w tym w zakresie wszystkich kwot objętych przedmiotowym wnioskiem;**
- 3. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 180 zł tytułem kosztów postępowania skargowego, w tym kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej od skargi, kwotę 80 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.**

Asesor sądowy Tomasz Vogt-Kostecki

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17-08-2017 r. wierzyciel, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, złożył skargę na postanowienie komornika z dnia 28-07-2017 r., którym to postanowieniem komornik oddalił wniosek wierzyciela o wyegzekwowanie kwoty 5166, 23 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych na dzień 20-07-2017 r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności głównej od dnia 21-07-2017 r. do dnia zapłaty. Wierzyciel zarzucił postanowieniu komornika naruszenie przepisu art. 481 § 2 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że wierzycielowi nie należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości 7%, począwszy od dnia 01-01-2016 r., a także ustawowe odsetki w wysokości 5%, za okres do 31-12-2015 r., co spowodowało oddalenie wniosku o egzekucję należności w zakresie odsetek naliczonych na dzień 20-07-2017 r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 21-07-2017 r. Ponadto wierzyciel zarzucił komornikowi naruszenie przepisu art. 803 k.p.c., poprzez błędne zastosowanie, a konsekwencji bezzasadną odmowę prowadzenia egzekucji całego roszczenia objętego tytułem wykonawczym oraz przepisu art. 804 k.p.c., poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że wyegzekwowanie kwoty należnych odsetek ustawowych za opóźnienie stanowi badanie zasadności i

wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. W uzasadnieniu wierzyciel wskazał, że z samej treści tytułu wykonawczego wynika, że zasądzone odsetki są odsetkami, których wierzyciel dochodził jako odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie. Wskazał przy tym, że za powyższą interpretacją przemawia istota powództwa o zapłatę, gdzie naliczane są odsetki od dnia wymagalności roszczenia będącego pierwszym dniem opóźnienia w zapłacie do dnia zapłaty. Ponadto podniósł, że niezasadne jest różnicowanie sytuacji prawnej wierzycieli w postępowaniu egzekucyjnym, w zależności od tego, czy dysponują oni tytułami wykonawczymi powstałymi przed czy też po nowelizacji przepisów art. 481 k.c. i art. 359 k.c. W konsekwencji wierzyciel wniósł o uchylenie zaskarżonej czynności i nakazanie komornikowi wyegzekwowanie całej zasądzonej tytułem wykonawczym należności, a nadto o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania skargowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu dokonanej czynności komornik wskazał, że stosownie do treści przepisu art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, a więc nie może samodzielnie dokonywać interpretacji tytułu wykonawczego i samodzielnie ustalać jakiego rodzaju odsetki zostały zasądzone czy są to odsetki ustawowe (kapitałowe) czy odsetki za opóźnienie. W ocenie komornika, nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że określenie „odsetki ustawowe” zasądzone w orzeczeniu powstałym przed dniem 01-01-2016 r., tj. przed nowelizacją art. 359 k.c. i art. 481 k.c., po tym dniu przekształca się w inne określenie, tj. że „odsetki ustawowe” stać się mogą następnie „odsetkami ustawowymi za opóźnienie”. W konsekwencji wniósł o oddalenie skargi w całości, jako bezzasadnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 20-07-2017 r. wierzyciel wniósł o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi R. Ż. i wyegzekwowaniu od niej:

- kwoty należności głównej: 3 241,49 zł,
- kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie 5 166, 23 zł, wyliczonych na dzień 20-07-2017 r.
- dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie, jak w tytule wykonawczym, liczonych od dnia 21-07-2017 r. do dnia zapłaty,
- kosztów postępowania sądowego: 299,30 zł
- kosztów egzekucji, poniesionych przez wierzyciela.

Do wniosku wierzyciel dołączył tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 06-01-2004 r. w sprawie o sygnaturze akt I NC 1750/03/N na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) S.A. w K. przeciwko A. Ż. wraz z klauzulą wykonalności z dnia 06-07-2004 r. oraz postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 16-03-2017 r. nadające klauzulę wykonalności przedmiotowemu nakazowi zapłaty na rzecz wierzyciela Gminy Miejskiej K., przeciwko dłużnikom D. Ż. (1), R. Ż., D. Ż. (2) i M. Ż., zaopatrzone w klauzulę wykonalności z dnia 16-03-2017 r. W opisanym wyżej tytule wykonawczym, nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 3 214, 49 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3 141, 76 zł od dnia 01-09-2003 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 72,73 zł od dnia 21-10-2003 r. do dnia zapłaty.

Postanowieniem z dnia 28-07-2017 r. komornik oddalił wniosek wierzyciela z dnia 20-07-2017 r. o wyegzekwowanie kwoty 5 166, 23 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych na dzień 20-07-2017 r. oraz dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności głównej od dnia 21-07-2017 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu komornik przytoczył argumenty jak w uzasadnieniu zaskarżonej czynności.

Dowód: k. 1-2, tytuł wykonawczy między k. 4 a 5, 6 akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Obornikach T. C. o sygnaturze KM 1898/17

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 767 § 1 k.p.c. na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeśli ustawa nie stanowi inaczej. Do rozpoznania skargi na czynności komornika właściwy jest sąd przy którym działa komornik.

Zagadnieniem, które należało rozstrzygnąć w niniejszej sprawie, jest kwestia czy tytuł wykonawczy przedłożony przez wierzyciela pozwala w sposób jasny i niebudzący wątpliwości określić kwotę jaka powinna zostać wyegzekwowana przez komornika w przedmiotowym postępowaniu, a zatem czy zasadne było oddalenie wniosku egzekucyjnego w zakresie w jakim dotyczył on odsetek od należności głównej.

Z uwagi na powyższe należało przede wszystkim odnieść się do zagadnienia prawnego jakie znaczenie dla tytułów wykonawczych powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830; dalej: UN) ma nowelizacja przepisów art. 481 k.c. i 359 k.c. wprowadzona cytowaną ustawą.

Pierwotne brzmienie art. 481 k.c. i art. 359 k.c. przed, wejścia w życie UN przedstawiało się następująco:

Art. 359

§ 1. Odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu.

§ 2. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe.

§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne).

§ 2². Jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne.

§ 2³. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych, także w razie dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość odsetek ustawowych, kierując się koniecznością zapewnienia dyscypliny płatniczej i sprawnego przeprowadzania rozliczeń pieniężnych, biorąc pod uwagę wysokość rynkowych stóp procentowych oraz stóp procentowych Narodowego Banku Polskiego.

Art. 481 [Opóźnienie świadczeń pieniężnych]

§ 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

§ 3. W razie zwłoki dłużnika wierzyciel może nadto żądać naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

Art. 2 UN wprowadził w przepisach art. 359 k.c. i art. 481 k.c. następujące zmiany:

1)

w art. 359:

a)

§ 2 i 2¹ otrzymują brzmienie:

„ § 2. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych.

§ 2¹. Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne). ”,

b)

uchyla się § 3,

c)

dodaje się § 4 w brzmieniu:

„ § 4. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wysokość odsetek ustawowych. ”;

2)

w art. 481:

a)

§ 2 otrzymuje brzmienie:

„ § 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. ”,

b)

po § 2 dodaje się § 2¹-2⁴ w brzmieniu:

„ § 2¹. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie).

§ 2². Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

§ 2³. Postanowienia umowne nie mogą wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach maksymalnych za opóźnienie, także w przypadku dokonania wyboru prawa obcego. W takim przypadku stosuje się przepisy ustawy.

§ 2⁴. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie. ”.

Stosownie do treści przepisu art. 57 UN wchodzi ona w życie w dniu 01-01-2016 r. Jednakże stosownie do treści przepisu art. 56 UN do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W ocenie Sądu – zgodnie ze stanowiskiem doktryny podzielanym w tym zakresie przez Sąd w niniejszym składzie (por. Komentarz do art. 481 KC t. II, red. Gutowski 2016, wyd. 1/Lemkowski, Legalis) - przepisy powyższe należy rozumieć w ten sposób, że skoro odsetki powstają osobno za każdy dzień opóźnienia (jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 05-04-1991 r., w sprawie o sygnaturze III CZP 21/91, OSNC 1991, nr 10-12, poz. 121), to okres w rozumieniu art. 56 UN rozpoczyna się i kończy wraz z nastaniem kolejnego dnia. Pozwalałoby to przyjąć, że z dniem 01-01-2016 r. rozporządzenia Rady Ministrów wydane na podstawie – uchylonego przepisem art. 2 pkt 1 UN - art. 359 § 3 k.c. bezpowrotnie utraciło moc, zatem odsetki mogą być naliczone już tylko na podstawie art. 481 § 2 k.c. Jeśli zatem okres opóźnienia rozpoczął się przed 01-01-2016 r., za czas do 31-12-2015r. należą się odsetki ustawowe na podstawie wówczas obowiązującego art. 359 § 2 i 3 k.c. oraz wydanego na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, natomiast od 01-01-2016 r. – odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 § 2 k.c. w nowym brzmieniu. Słusznie postuluje się w doktrynie, że dla usunięcia wątpliwości z jakiego rodzaju odsetkami mamy do czynienia, w orzeczeniach sądowych winno się wskazywać jaki rodzaj odsetek został zasądzony.

Problem natury praktycznej pojawia się w sytuacji – gdy jak w niniejszej sprawie – mamy do czynienia z tytułami egzekucyjnymi, które z uwagi na datę wydania nie mogły zawierać rozstrzygnięcia jakiego rodzaju odsetki zostały zasądzone za okres przed 01-01-2016 r. i po tej dacie. Z uwagi bowiem na fakt, że dwa rodzaje odsetek tj. odsetki kapitałowe o których mowa w art. 359 k.c. i odsetki za opóźnienie o których mowa w art. 481 k.c. miały ustaloną identyczną wysokość ustawową, w praktyce sądów powszechnych w sentencjach orzeczeń nie wskazywano jakiego rodzaju odsetki zasądzono. Niemniej zauważyć trzeba, że rozróżnienie na odsetki kapitałowe (art. 359 k.c.) i odsetki za opóźnienie (art. 481) obowiązywało już w okresie sprzed rzeczony nowelizacji. Ustawodawca bowiem już w samym języku ustawy w pierwotnym brzmieniu dokonał rozróżnienia na odsetki za opóźnienie oraz na odsetki o charakterze kapitałowym. Wprowadzenie na skutek nowelizacji precyzyjniejszego ich określenia oraz zróżnicowanie ich stopy nie może prowadzić jednak do wniosku, że ustawodawca w miejsce jednolitej dotychczas instytucji odsetek wprowadził dwie nowe kategorie prawne odsetek tj. odsetki kapitałowe i odsetki za opóźnienie. Zmiana, której dokonał ustawodawca miała jedynie na celu ściślejsze rozgraniczenia tych dwóch instytucji, m.in. poprzez zróżnicowanie ich wysokości. Nie można zatem podzielić zapatrywania komornika, że jeśli w tytule egzekucyjnym występuje zwrot odsetki ustawowe, a ich okres obejmuje czas przed dniem 01-01-2016 r. i po tej dacie, z brakiem jednoczesnego wskazania w tytule, że od dnia 01-01-2016 r. wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie lub odsetki ustawowe (kapitałowe), to wierzyciel nie może skutecznie domagać się egzekwowania odsetek za okres po dniu 01-01-2016 r. Jak bowiem wskazano wyżej ustawodawca przesądził w treści przepisu art. 56 UN, że do odsetek należnych za okres przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. A contrario do odsetek należnych za okres po dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy nowe. W ocenie Sądu nie ulega zatem wątpliwości, że skoro z treści tytułów egzekucyjnych powstałych przed dniem 01-01-2016 r. wynika, że odsetki ustawowe należne są za okres przed tą datą i po tej dacie to do odsetek należnych przed dniem 01-01-2016 r. należy stosować przepisy stare (ustalać ich wysokość na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów o którym mowa w przepisie art. 359 § 3 k.c. obowiązującego do dnia 31-12-2016 r.), a do odsetek należnych od dnia 01-01-2016 r. przepisy nowe (tj. przepis art. 359 § 2 k.c. w nowym brzmieniu jeśli mamy do czynienia z odsetkami kapitałowymi, a przepis art. 481 § 2 k.c. w nowym brzmieniu jeśli mamy do czynienia z odsetkami za opóźnienie). Innymi słowy okoliczność, że w tytule egzekucyjnym nie określono jakiego rodzaju odsetki należą się wierzycielowi po dniu 01-01-2016 r. nie może przesądzać o tym, że orzeczenie nie nadaje się w tym zakresie do wykonania. Przeciwnie przepisy prawa w sposób jednoznaczny przesądzają w takim wypadku w jakiej wysokości należą się odsetki określone jako „odsetki ustawowe” po dniu 01-01-2016 r. Tak więc komornik stosując wprost przepisy ustawy, nie dokonuje interpretacji

tytułu wykonawczego, a zatem nie można przyjąć, że prowadzenie egzekucji w takim wypadku stanowi naruszenie przepisu art. 804 k.p.c.

Odnosząc się zaś do kwestii czy przez występujący w tytule wykonawczym, wydanym przed 01-01-2016 r. zwrot „odsetki ustawowe” należy rozumieć odsetki o których mowa w przepisie art. 359 k.c. (odsetki kapitałowe) czy też odsetki o których mowa w przepisie art. 481 k.c. (odsetki za opóźnienie), wskazać należy, iż słusznie wywodzi pełnomocnik wierzyciela, że w takim wypadku należy mieć na uwadze, że w sprawach o zapłatę regułą jest, iż wierzyciel domaga się odsetek za opóźnienie. Dopiero, gdyby sama treść tytułu rodziła w tym zakresie wątpliwości, komornik zamiast oddalenia wniosku, powinien zwrócić się do wierzyciela o udzielenie w tym zakresie pisemnych wyjaśnień i dopiero, gdyby wyjaśnienia nie rozwiały wątpliwości oddalił wniosek egzekucyjny w tym zakresie. Ewentualny zaś spór może rozstrzygnąć sąd, w rezultacie rozpoznanie skargi na czynność komornika oddalającego wniosek egzekucyjny w zakresie odsetek.

Za powyższym rozwiązaniem przemawiają również względy praktyczne, przede wszystkim względ na możliwość sprawnego dochodzenia należności stwierdzonych tytułami wykonawczymi przez wierzycieli. Gdyby bowiem podzielić pogląd komornika, iż w sytuacji gdy w tytule wykonawczym powstałym przed 01-01-2016 r., a zasadzającym odsetki ustawowe należne za okres przed 01-01-2016 r. i po tej dacie, brak jest określenia jakiego rodzaju odsetki przypadają wierzycielowi od dnia 01-01-2016 r., to tytuł w zakresie odsetek należnych od 01-01-2016 r. nie nadaje się do egzekucji, należałoby w każdym takim wypadku odsyłać wierzyciela na drogę nowego postępowania rozpoznawczego w tym zakresie, ewentualnie oczekiwać od wierzyciela zwrócenia się do sądu o interpretację orzeczenia. Słusznie wywodzi pełnomocnik wierzyciela, że taka interpretacja prowadziłaby do niczym nieuzasadnionego pogorszenia sytuacji prawnej wierzycieli, którzy dysponują tytułami wykonawczymi wydanymi przed 01-01-2016 r. w stosunku do wierzycieli, którzy dysponują tytułami wykonawczymi wydanymi po tej dacie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy dojść do wniosku, że komornik niezasadnie oddalił wniosek egzekucyjny wierzyciela zarówno, co do odsetek wskazanych przez niego kwotowo, a wyliczonych na dzień 20-07-2017 r., jak i ustawowych odsetek za opóźnienie należnych wierzycielowi od kwoty 72, 73 zł i kwoty 3141,76 zł od dnia 21-07-2017 r. do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu z samej treści tytułu wykonawczego i charakteru powództwa o zapłatę wynika, że odsetki o których mowa w tytule wykonawczym są ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Przy czym – mając na uwadze powyższe rozważania – w ocenie Sądu nie miało znaczenia, iż w tytule wykonawczym, co do odsetek należnych wierzycielowi po dniu 01-01-2016 r. nie wskazano wprost, iż odsetki te stanowią odsetki ustawowe za opóźnienie. Zatem co do zasady wierzyciel na podstawie przedłożonego tytułu wykonawczego miał prawo domagać się wyegzekwowania należności odsetkowych od dłużnika, w tym należnych po dniu 01-01-2016 r. Ocenie Sądu podlegała, poza samą zasadą dopuszczalności egzekwowania przedmiotowych należności, także zasadność ich egzekwowania we wskazanej przez wierzyciela wysokości, skoro wierzyciel złożył wniosek o wyegzekwowanie konkretnych kwot. Ponieważ odsetki należne wierzycielowi do dnia 31-12-2015 r. są odsetkami ustawowymi za opóźnienie w rozumieniu przepisu art. 481 k.c. to w konsekwencji do odsetek od kwoty 3 141, 76 zł od dnia 01-09-2003 r. do dnia 31-12-2015 r., jak i co do odsetek od kwoty 72,73 zł od dnia 21-10-2003 r. do dnia 31-12-2015 r. należy stosować przepisy art. 481 k.c. i art. 359 § 3 k.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji. Do wyliczenia kwotowej wartości odsetek od tych kwot zastosowanie będą miały zatem właściwe przepisy Rozporządzeń Rady Ministrów, wydawane na podstawie przepisu art. 359 § 3 k.c., określające stopę odsetek ustawowych za okresy za które należne są przedmiotowe odsetki.

W okresie od dnia 01-02-2003 r. do dnia 24-09-2003 r. wysokość odsetek ustawowych regulowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30-01-2003 r. (Dz. U. z 2003 r. nr 14 poz. 137), ustalając ich wysokość na 13% w stosunku rocznym.

W okresie od dnia 25-09-2003 r. do dnia 09-01-2005 r. wysokość odsetek ustawowych regulowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18-09-2003 r. (Dz. U. z 2003 r. nr 166 poz. 1613), ustalając ich wysokość na 12,25% w stosunku rocznym.

W okresie od dnia 10-01-2005 r. do dnia 14-10-2005 r. wysokość odsetek ustawowych regulowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 04-01-2005 r. (Dz. U. z 2005 r. nr 3 poz. 16), ustalając ich wysokość na 13,5% w stosunku rocznym.

W okresie od dnia 15-10-2005 r. do dnia 14-12-2008 r. wysokość odsetek ustawowych regulowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13-10-2005 r. (Dz. U. z 2005 r. nr 201 poz. 1662), ustalając ich wysokość na 11,5% w stosunku rocznym.

W okresie od dnia 15-12-2008 r. do dnia 22-12-2014 r. wysokość odsetek ustawowych regulowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 04-12-2008 r. (Dz. U. z 2008 r. nr 220 poz. 1434), ustalając ich wysokość na 13% w stosunku rocznym.

W okresie od dnia 23-12-2014 r. do dnia 31-12-2015 r. wysokość odsetek ustawowych regulowało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16-12-2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1858), ustalając ich wysokość na 8% w stosunku rocznym.

Natomiast wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01-01-2016 r. od wskazanych wyżej kwot reguluje przepis art. 481 § 2 k.c. w brzmieniu nadanym mu przez UN. Wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 01-01-2016 r. wynosi zatem 7% w stosunku rocznym.

Dokonując matematycznego wyliczenia wartości odsetek od kwoty 3 141, 76 zł od dnia 01-09-2003 r. do dnia 20-07-2017 r. z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie stóp odsetkowych należało dojść do wniosku, że wartość kwotowa tych odsetek na dzień 20-07-2017 r. wynosi **5052, 62 zł**, które to wyliczenia ilustruje poniższa tabela.

<i>od - do</i>	<i>liczba dni</i>	<i>stawka</i>	<i>kwota</i>
2.09.2003 - 24.09.2003	23	13 %	25,74
25.09.2003 - 9.01.2005	473	12,25 %	498,74
10.01.2005 - 14.10.2005	278	13,50 %	323,04
15.10.2005 - 14.12.2008	(...)	11,50 %	1.145,28
15.12.2008 - 22.12.2014	(...)	13 %	2.460,64
23.12.2014 - 31.12.2015	374	8 %	257,54
1.01.2016 - 20.07.2017	567	7 %	341,63
razem odsetek do zapłaty:	5.052,62		

Natomiast dokonując matematycznego wyliczenia wartości odsetek od kwoty 72, 73 zł od dnia 21-10-2003 r. do dnia 20-07-2017 r. z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie stóp odsetkowych należało dojść do wniosku, że wartość kwotowa tych odsetek na dzień 20-07-2017 r. wynosi **115,73 zł**, które to wyliczenia ilustruje poniższa tabela.

<i>od - do</i>	<i>liczba dni</i>	<i>stawka</i>	<i>kwota</i>
21.10.2003 - 9.01.2005	447	12,25 %	10,91
10.01.2005 - 14.10.2005	278	13,50 %	7,48
15.10.2005 - 14.12.2008	(...)	11,50 %	26,51
15.12.2008 - 22.12.2014	(...)	13 %	56,96
23.12.2014 - 31.12.2015	374	8%	5,96
1.01.2016 - 20.07.2017	567	7%	7,91
razem odsetek do zapłaty:	115,73		

Biorąc pod uwagę powyższe wyliczenia należy wskazać, że wierzyciel był uprawniony do egzekwowania na podstawie przedłożonego tytułu wykonawczego odsetek do dnia 20-07-2017 r. w łącznej kwotowej wysokości **5168, 35 zł (115,73 zł + 5 052,62 zł)**.

Skoro więc wierzyciel we wniosku egzekucyjnym wskazał, że wnosi o wyegzekwowanie kwoty odsetek za opóźnienie na dzień 20-07-2017 r. w wysokości 5 166, 23 zł to wniosek egzekucyjny wierzyciela w tym zakresie należy uznać za zasadny. To wierzyciel określa bowiem zakres świadczenia wynikającego z tytułu wykonawczego, które chce wyegzekwować. Skoro wierzyciel wniósł o egzekwowanie kwoty niższej, aniżeli tej, która wynika z tytułu wykonawczego to jego wniosek mieści się w granicach zakreślonych przez treść tytułu wykonawczego.

Jednocześnie należy wskazać – biorąc pod uwagę powyższe rozważania - że wierzyciel był uprawniony na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego do egzekwowania dalszych odsetek za opóźnienie od kwot wskazanych w tytule wykonawczym, tj. od kwoty 3141, 76 zł i od kwoty 72,73 zł od dnia 21-07-2017 r. do dnia zapłaty.

Reasumując postanowienie komornika oddalające w części wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji należało uznać za wadliwe. Konsekwencją wadliwości czynności komornika było jej uchylenie w całości, o czym orzeczono w pkt 1. postanowienia na podstawie powołanych wyżej przepisów. Jednocześnie dla zapewnienia prawidłowego toku egzekucji Sąd nakazał komornikowi dalsze prowadzenie egzekucji, zgodnie z wnioskiem wierzyciela, w tym w zakresie wszystkich kwot objętych wnioskiem egzekucyjnym, o czym orzeczono w pkt 2. postanowienia na podstawie powołanych wyżej przepisów.

Kosztami postępowania w myśl ogólnej zasady odpowiedzialności strony za wynik postępowania, na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. obciążono dłużnika. Zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego

dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty postępowania złożyły się: opłata od skargi na czynność komornika w wysokości 100 zł (zgodnie z przepisem art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28-07-2005 r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623 ze zm.)) oraz koszty zastępstwa prawnego wierzyciela przez radcę prawnego w postępowaniu skargowym w kwocie 80 zł (zgodnie z przepisem § 8 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22-10-2015 r. Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zmianami). Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów, w pkt 3. postanowienia zasądzone od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowe, w tym kwotę 80 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Asesor sądowy Tomasz Vogt-Kostecki

.